

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára		Felétős szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egész évre 8 K		OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: A Balkányi Ernö könyveskereskedésben: Alsólendvában.
Fél évre 4				
Negyed évre 2				
Egyszeri szám ára 20 fillér.		MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		A nyitlér sorá egy korona.

Megtörtént a multban, hogy t. olvasóközönségünk némelyike lapunk szellemi részét illető reklamációjával a kiadóhivatalhoz fordult; ezzel szemben szükségesnek tartjuk kijelenteni, hogy e lap hasábjain a szerkesztő részben megjelent mindenmire közméniért Oszeszly M. Victor t. szerkesztő felelős.

Ne hagyjátok el a hazatokat!

Alsólendva, május hó 18.

Rügyfakasztó tavasz érkezésén, bimbók lakadásán, a földből kibukkanó termés zsendülésén gyönyörködik a szemünk. A zsenge növényzetet szeretettel csókolgatja, ölelgeti meleg sugárával a nap. És a tiszta, verőfényes légen át reszketve búgnak a pünkösdi harangok.

Mily gyönyörű kép! Szinte érezzük, mint járja át egész valónkat a szeretet, az élet, az ifúság, a reménység. Ezer színes ábrán rajzik a lelkiünkben, ezer édes ábránd tarkállik a képzeletünkben. És karjainkban megfeszülnek az izmok, felbuzdul a tetterő, bensőkönben megcsendül a teremtani, alkotni vágyás ösztökélő szözata, s amig merengőn jartatjuk körül tekintetünket a természet megújodásának csodás jelenségein, ajkunkról önkéntelenül roppein el a munkát közvetelő nagy és nemes célokat szolgáló életre törekvés szent fogadalmá. Megfogadjuk, hogy minden erőnket, tehetségünket örökség ideálók szolgálataiba bocsátjuk, szolgálván velük legelsősorban a hazát, mindnyájunk közös édesanyját, akit annál

forróbban szeretni kötelességünk, minél több bánat szakad rá, és elhagyunk annál kevésbé szabad, minél inkább rászorul a segítségünkre.

Ti, akik vállatokra vetve könnyű balyutokat, háládatlan gyermek módjára elhagyjátok ezt a földet, mert túl a tengeren idegenben dúsabb bér kínálkozik, jól gondoljátok meg, hogy mit cselekesztek. Jusson eszetekbe a szerény kis házikó, amelyben bölcsőtök ringott; a rét, a mező, ahol kergetőztetek; az iskola, ahol a betűvetést tanultátok; a kicsiny templom, ahol először járultok az Ur elé; a rozsmaringos ablakok, amelyekből pajkos leányarc mosolygott felétek; a faluvégi temető, amelyben apátok, anyatök pihen...

A gondatlan gyermekkor, a reményektől duzzadó, pajkos fiatalság édes, vigasztaló emlékei ezek a rögök. Az élet sok hányattatásában, fájdalmas csapásaiban és kínos csalódásaiban csak e rögökön tapadó emlékekhez menekülhetünk egyedül vigasztalásért. De ha távol esünk tőlük, ha egy óceán választ el a gyermekkorunk, ifjúságunk emlékeitől és szüleinek hantjaitól; ha távol idegenben, tengerentúli metropoliszok züggő forgatagában csap le ráink a családás saskeselyűje és kiméltlenül vájja belénk édes karmait: hova menekülünk bátorító szóért, felemlől vigasztalásért? Ott meg nem ért bennünket senki. A kőrörások részvétlenül bámulnak ráink, az üzleti szellem rideg

kufarjai szivelen közönnnyel rohannak el mellettünk.

Ne hallgassunk a tündöklő ígéretekre, amiket lelkeiken kaimörök hirdetnek utonüfölen. Mert ezek bizony nem lesznek ott, amikor remegő vágyakozással tárjuk ki karjainkat az elhagyott, kedves hoi tájak felé. Kincsek garmadája ne csabíton minket, mert idegen föld mélységén, fullasztó, nyirkos üregében kincset keresve — másnak, rájövünk majd arra, hogy nincsen drágább kincs a — hazánál.

Jól gondoljátok ezt meg, magyarok, a kiket csak az az egy szempont vezérel, hogy veréjékes munkátokat jobban megfizetik — odakint. Igaz, hogy két karotök munkájáért kevesebb bért kínálnak idehaza, mert kizsákmányolt, szegény ország ez a miénk, de a mindennapi kenyér mellé oda-ada a szülői szeretet ezer gyöngédségét, elétphetetlen kötelekek ezernyi zállait, folyónak, patakainak ismerős csobogását, rónóságainak tündérjátékát; a delibábót, zengetes nyelvért, gyönyörű nóitát...

A tiszta, verőfényes légen át reszketve búgnak a pünkösdi harangok. Édes-bús hangjuk mintha arra kérne: Ne hagyjátok el a hazatokat!

A tessamentum szerint pünkösdi napján tüzes nyelvek szállottak alá a tiszta éggből és meghélték az apostolokat, hogy világ-szerzte szétnehettek tanítani minden nendzedkeket.

Téli verőfény.

Irta: —y.

Radóza Béla palotájának emeleti termei fény-írban usznak. Frakkos, fehér-keztis komornyikok surranak át a termekben; itt is, ott is igaztalan valamit a tárgyakon.

Radózáns Malvin kezéves estéli díszben ill zongorája mellett. Egyik felével a nyitott zongora kóta-támlájára könyököl, a másikkal csendes akkordokat játszik. Olyan, mint egy ébredő szobor. Valami csendes, lefolyótóló fájdaion reszket a fehér szobor-arcon. Mintha semmi, de semmi sem érdekelné őt abban a fényes világban, ahova a váratlan szerencse emelte.

Még néhány év előtt egy vidéki szántársulat primadósnak volt. A szinpadon látta őt meg Radóza Béla, a dúsgazdag ember, megszerette és lábai elé tette kincseit, életét, hogy ő boldogítsa.

Hogy elváltakottak az a kincsek! Milyen könnyű szívvel vette el magától lelke minden át-mát: a csendes, egyszerű fészkeről, mit a szereltem pótolhatatlan melege tesz édesd! Hogy elködösült Fenéryi Zoltán alakja az mellett a káprázatos fény mellett, amit Radóza Béla tárta eléje!

Belpett ebbe a fényes világba a nélkül, hogy szívével csak alkuba is bocsátkozott volna. Radóza néve lett. Fenéryi Zoltánnak, a szegény köllönek szürke alakja ott maradt a mult ködös emlékei között.

A gazdagságnak, a fénynek, pompának is megvan a maga mámore. Eppen olyan mámor, mint a többi: csak addig az, mig meg nem szokjuk. Akkor azután következik a lelket elűsítő közöny, az idegek undora: az unalom.

Eleinte a zajos élet, az egymást erő estélyek, az új tárgyság, az előkelőség szokatlan formái idegét följáratják, izgalomban tartották; de azután csakhamar befáradt. A pazar pompa, a csillogás, az ünneplés, a folytonos ünnepléltetés vesztette zomádatát: az illuziók lassan-lassan szertefoszlottak és ráfékadt mindenre a mindennapság lélek-fárasztó szürkisége. Kezdt hideg lenni; kezdti fízni a tündöklő világban.

Szive meg-megreskettett. Egy-egy csendesebb dobbanással emlékeztette az el-emerengő szép-asszonyt, hogy vele nem akudott meg, mikor a testt-világ feljedelmi fényét féljhez menekeltél valóra váltotta. És mikor az a kis lázasan verő jószág igazán föllázad és jogát követeli, nem lehet azt sem bíborral, sem bársonnyal, a gazdagság minden mámoreával sem elnémítani. Vagy él, vagy hal! Vagy megkapja a magiét, vagy megszárad.

Radóza Béla mindent oda tette neje fáibaib, lövadtá. Teljesítette minden gondolatát. De a szép asszony szive mindattól nem dobbant edesében. Meghúzódott bizalmatlan, reszketett, fázott, didegett... és várt...

Olyan szomoró, olyan sirő reszketéssel hülámanak végig a csendes teremben a zongora elhaló akkordjai. Mintha egy lassan-lassan megdermedő szív sóhajai volnának.

Az urnó végigsimítja tiszta, gyönyörtien ivelt homlokát és föltökint a nagy inga-öröre.

Hét óra. Egy óra múlva már népesedni fognak a termek. Száször megunt cifra figurák gondok ide-oda libbeni zajtalanul. Ugyanazok a dróton járó alakok, sablonos hajlongással, kiszámított szavak-

kal, betanult mosolyokkal. Ugyanazok a jelenetek, az unalmas tablok, a könyvekből szedett szellemek. Minden, minden a régi komédia, a tenger ostobaság, a temérdek káliság, a végtelen semmiség, amil úgy hívnek, hogy szalon-étet. És ebben neki szereplnie kell; játszania kell a szerepet, amit szíve utál, lelke megvet; játszania ennek a szivnélküli, hideg, fagyasztó, pompás világának elfogadott képmutatásával. Színészkerdi szív nélkül, érzésvetlül, boldogtalanul, a lélek örök matriumával.

Előre didereg, ha rá gondol. A bizalmatlan, várakozó szív pedig meg-gedobban. Olyan az, mint a halált jelező lélekarhang szomorú kongása.

Minden dobbanásával jobban-jobban oszlik a mult emlékeinek ködé. Minden dobbanásával egy-egy alkal, egy-egy emlék botantokzik ki a mult világából, amik egészen a szíve voltak és a szíve maradtak. Azok az emlékek ott rajzanak a szép asszony előtt és mindvégig helyett beszél a folyton nyugtalanabbul verő szíve.

A szív verésében megcsendül Fenéryi Zoltán melet, faldelhetetlen, édes hangja: — Emlékszel-e, mikor együtt bolyongtunk a hársak alatt, csendes verőfényes órái delután? Egy-egy zizező levélke hullott élnk sárgán, megasztotlan. Én azt mondtam neked, hogy fog elhervadni, így fog leperegni szived fájáról szerelmed is. Milyen pajkosan tudtál te akkor kacagni! Azt mondtad, hogy bölcselkedő boldok vagyok. Csak pár éve ennek. Nos? Ebben a fényes világban, az örökök mámoreban milyen hamar befeleltsél és a jóslat. Szegény asszony! Elhagytad a te megszokott világodat. Eladtad magad olyan szerepre, amit nem tanultál be soha:

akkor, hát egyszerűen a nagyszerűen az Isten csodájának tartották az esetet. Hogyne! Egy tehen a hátétön, ez rendkívül, ez nem közönséges dolog. Ezért erdemese lett volna legalább is kilón példányt kiadni lapunkból. Mert ez csak Léndváj látható. Hiába, Léndváj még a tehének is különlegesek!

— Egy bankház csodás szerencsésje képezi a közbeszéd tárgyát. Nem mulik el húzás, hogy a nyerevények azonnali kifizetéséről oly előnyösen ismert Dörge bankháza, Budapest (Kossuth Lajos-utca 4.) feletl számára, egy a bel- mint a külföldön, ne röpítene szét örömlereket ismetlen, sőt a legutóbbi húzások alkalmával kétszer egymásután juttatta e szerencsés bankház a feletl számára a legnagyobb nyerevényt. Ama körülmény pedig, hogy e bankház a rövid fő előfordása alatt 3 milliónál nagyobb összegű nyerevényeket fizetett ki, oly egyedül álló rekordot képez, hogy eme szokatlan jelenségek behatása alatt a Dörge bankháza feletl napról napra rohamosan szaporodnak. Miért is jatszunk? Hogy nyerejünk. Miután pedig a magyar közmondás is azt tartja, hogy aranyutakon aranyöszyöket lelsz, világos, hogy a felek e bankházat kitámonditással való szerencsésje feljuttat keresők fel. Ami pedig az osztálysorsjáték pártalan s az egész világon egyedülálló eseményt illeti, ezek már annyira a közudatba mentek át, hogy szükségtelen a fölött a szót is vesztetnie, s csak ama körülményre utalunk, miszerint tekintettel a május 23-án és 25-én megkezdődő jubileumi sorsjáték első osztályú húzására, eziránt máris oly lázas érdeklődés mutatkozik, miszerint mindenki helyesen teszi, ha sorsjegyvásárlásával a szerencsésjéről oly előnyösen ismert Dörge bankházai minél előbb felkeresi, mivel a rendkívül nagy kereslet folytán több mint valószínű, hogy Dörge pártalan szerencsésjorszejely csak nagyon is rövid ideig lesznek megkaphatók. — E közértesítés, „ki korán kel, aranyt lel” senkire sem alkalmazható olyannyira, mint a Dörge bankháza felére, azért tehát siessünk, hogy el ne késsünk! Még van idő, ne habozzék, hanem rendeljen azonnal Dörge-bankházánál Budapest, Kossuth Lajos-utca 4. egy szerencsés-sorsjegyet. — Sorsjegyek ára a rendesek: Egész sorsjegy 12 korona, fél sorsjegy 6 korona, negyed sorsjegy 3 korona, egy nyolcad sorsjegy 1 korona 50 fillér.

— **Lopások.** Németh István pákai lakost Gasparics Pál ottani 15 éves fia egy ezüst zseborát elloptott. Feljelentették a járásbírósnál.

Bazsika Vendel felsőlakosi lakostól Laj József ugyanottani legény egy fenyűfa-padrót elloptott. Eltette az eljárás folyik.

— **A jószívű közönséghez.** Egy tettehellen 80 éves öregasszony, özv. Miczodájné nevében kérjük jószívű közönségünket, hogy segítsenek rajta. Férje itt helyben egykor iparos volt, kinek elhalálozása után az öregasszony leányával együtt Budapestre költözött. Ott éldegéltek sokáig, míg néhány nappal ezelőtt a leány visszahozta az öröget Alsólendvára. Egy napon aztán a leány bucsu nélkül itt hagyta bÉna édesanyját, ki azóta nagy nyomorok néz eltebe. Nagyon kéri és mi is szépen kérjük jószívű közönségünket: segítsenek a szegény öregasszonyon. Írgalmas urnók különböző napokon küldjenek neki élelmet, hogy ellen ne vesszen. Címe: özv. Miczodájné, Alsó-utca (Simon János-féle házban).

Szerkesztői üzenetek.

H. E. A versek nagyon kedveltegek, még nem újságba valók Jobbakat kérek. Tessék próza-tárcával megpróbálkozni, az talán sikerül.
Gamma. Majd átvezem, talán jöhet.

**Különös
figyelembe!**

A rendkívül kedvelt
alacsony számok

1 számtól 300 számig

kizárólag a mi gyűjtődénkben kaphatók.
Mugyanak a **születési éveket** tartalmazó számok

1801 számtól 1900 számig.

A fenti számok rendkívül nagy keresletnek örvendenek, emélfogva kérjük mielőbbi becses megrendelést.

Bogdány S. fővárosi sorsjegy-iroda részv. társ.

Budapest, IV., Károly-körút 20.
Telefon 88—16.

Az I. osztályú sorsjegyek árai: Nyolcad sorsjegy K. 150. Negyed sorsjegy K. 3.—. Fél sorsjegy K. 6.—. Egész sorsjegy K. 12.—
Postai szétküldés utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése után.

Ajanlható czégek

(Előfizetőink ingyen hirdetes-rovata.)

BLAU SANDOR vasuti vendéglőjének kertelhelyesgeben minden vasár- és ünnepnap delutánján elsőrendű cigányzene.

WORTMAN BENŐ rőfös és divatkereskedő.

FARÁG ISTVÁN fodrász.

HORVÁTH LAJOS fodrász. Illatszerek raktára.

BADER BERMAN cipész.

SCHWARCZ KAROLY lőkereskedő.

TÖRÖK SANDOR cipész és bőrkereskedő.

ÁG ISTVÁN vendéglős, Hosszúfalva.

MAYER ÖDÖN óras és ókszerész. Nagy raktár china-ézüst arukban.

56132 — 25600 100260 — 10000

58454 — 25600 105070 — 10000

15095 — 25600 108165 — 10000

81851 — 20000 114081 — 10000

WALTERSDORFER HENRIK mészáros és birkeosi-tulajdonos.

BECK MIKSA süteője.

POLLAK LAZAR nagykereskedő.

HEGEDICS ISTVÁN eszmadia.

FERENCZY JOZSEF vendéglős.

RÉVESZ SAMU központi kávé.
Özv. TŰSKE FERENCZNE vendéglős.
MANDELBAUM MOR rőfös és divatára kereskedő.
ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festők, esomeg, liszt-, vetemény-gyvak, ugyszintan norinbergi- áveg-és porcelán-kereskedése. — Deszka-, épületfa- és szénraktár.

REICHENFELD SANDOR birkeosi-tulajdonos.
Idei Mautner-féle gyvak FREYER LIPOT kereskedésben kaphatók.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.
TOPLAK JANOS vegyeskereskedése, mész-és cement-raktára és cementárú készítése.

BŰNNER SAMU vegyeskereskedő.
GAZDAG FERENCZ vendéglője a „Csipke-hez” Hosszúfaluban.

NEUBAUER ANDRAS Korona vendéglős.

**Miért
Bankó sorsjegye
Bankó??**

Mert

az alatt jelzett nyerevény-kifizetéssel
vevőinknek elérhetetlen eredményt
mutatunk ki.

Számok	Nyerevények	Számok	Nyerevények
3944	— 602000	105024	— 15000
79971	— 200000	50259	— 15000
78917	— 80000	21915	— 15000
55676	— 70000	62495	— 15000
3952	— 60000	40380	— 15000
4553	— 60000	10146	— 10000
49810	— 60000	33637	— 10000
43613	— 50000	33692	— 10000
79902	— 50000	48339	— 10000
4433	— 40000	55255	— 10000
43602	— 40000	62489	— 10000
120921	— 40000	74502	— 10000
3915	— 30000	81891	— 10000
52484	— 30000	81892	— 10000
52498	— 30000	94359	— 10000
66582	— 30000	94365	— 10000
33665	— 25000	96299	— 10000
56132	— 25600	100260	— 10000
58454	— 25600	105070	— 10000
15095	— 25600	108165	— 10000
81851	— 20000	114081	— 10000

és számos nyerevény a 5000, 3000, 2000, 1000 és 500 korona.

Azért

el ne mulassa osztálysorsjegyeit nálunk megrendelni, mert

Bankó sorsjegye Bankó!!

Az I. osztály húzása már május 23-án.

A sorsjegyek ára:
Nyolcad 1 kor. 50 f., Negyed 3 kor., Fél 6 korona, Egész 12 korona.

Legélszerűbb a megrendelés postautalványon!

Bankó Bank Budapest, Andrassy-ut 60.

KEIL-LAKK

legkitűnőbb mázoló-szer puha padló számára.

KEIL-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.
KEIL-féle fehér „Glasur“-fénymáz 90 fillér.
KEIL-féle arany-fénymáz képereteknek 40 fillér.
KEIL-féle szalmakalap-festék minden színben

Mindenkor kaphatók:
Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnel **Alsólendván.**